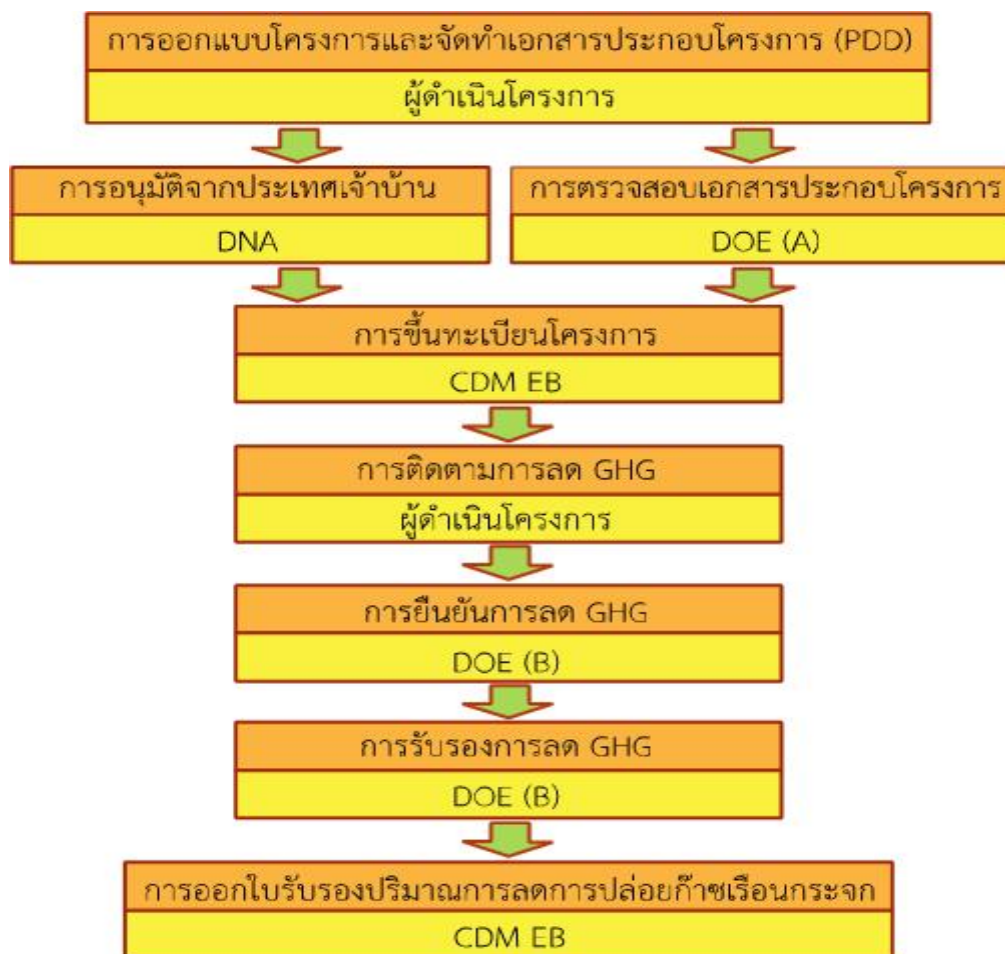

ภาคผนวก ก

ขั้นตอนการดำเนินโครงการ CDM

ดำเนินโครงการภายใต้กลไกการพัฒนาที่สะอาดประกอบด้วย 7 ขั้นตอนรายละเอียดแสดงดังรูป

หมายเหตุ

DNA หมายถึงหน่วยงานกลางที่ทำหน้าที่ประสานการดำเนินงานตามกลไกการพัฒนาที่สะอาด

DOE หมายถึงหน่วยงานปฏิบัติการที่ได้รับมอบหมายในการตรวจสอบ (Designated Operational Entities)

CDM EB หมายถึงคณะกรรมการบริหารกลไกการพัฒนาที่สะอาด (Executive Board of CDM)

ขั้นตอนการดำเนินโครงการภายใต้กลไกการพัฒนาที่สะอาด

1. การออกแบบโครงการ(Project Design) ผู้ดำเนินโครงการจะต้องออกแบบลักษณะของโครงการและจัดทำเอกสารประกอบโครงการ(Project Design Document หรือ PDD) โดยมีการกำหนดขอบเขตของโครงการ วิธีการคำนวณการลดก๊าซเรือนกระจก วิธีการในการติดตามผลการลดก๊าซเรือนกระจก การวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

2. การตรวจสอบเอกสารประกอบโครงการ(Validation) ผู้ดำเนินโครงการจะต้องว่าจ้างหน่วยงานกลางที่ได้รับมอบหมายในการปฏิบัติหน้าที่แทนคณะกรรมการบริหารฯ หรือที่เรียกว่า Designated Operational Entity (DOE) ในการตรวจสอบเอกสารประกอบโครงการว่าเป็นไปตามข้อกำหนดต่างๆหรือไม่ ซึ่งรวมถึงการได้รับความเห็นชอบในการดำเนินโครงการจากประเทศเจ้าบ้านด้วย

3. การขึ้นทะเบียนโครงการ(Registration) เมื่อ DOE ได้ทำการตรวจสอบเอกสารประกอบโครงการและลงความเห็นว่าย่านข้อกำหนดต่างๆครบถ้วน จะส่งรายงานไปยังคณะกรรมการบริหารกลไกการพัฒนาที่สะอาด (EB) เพื่อขอขึ้นทะเบียนโครงการ

4. การติดตามการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก(Monitoring) เมื่อโครงการได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นโครงการ CDM แล้ว ผู้ดำเนินโครงการจึงดำเนินโครงการตามที่เสนอไว้ในเอกสารประกอบโครงการ และทำการติดตามการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ตามที่ได้เสนอไว้เช่นกัน

5. การยืนยันการลดก๊าซเรือนกระจก(Verification) ผู้ดำเนินโครงการจะต้องว่าจ้างหน่วยงาน DOE ให้ทำการตรวจสอบและยืนยันการติดตามการลดก๊าซเรือนกระจก

6. การรับรองการลดก๊าซเรือนกระจก(Certification) เมื่อหน่วยงาน DOE ได้ทำการตรวจสอบการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกแล้ว จะทำรายงานรับรองปริมาณการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ดำเนินการได้จริงต่อคณะกรรมการบริหารฯ เพื่อขออนุมัติให้ออกหนังสือรับรองปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ลดได้ หรือ CER ให้ผู้ดำเนินโครงการ

7. การออกใบรับรองปริมาณการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก(Issuance of CER) เมื่อคณะกรรมการบริหารฯ ได้รับรายงานรับรองการลดก๊าซเรือนกระจก จะได้พิจารณาออกหนังสือรับรองปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ลดได้ หรือ CER ให้ผู้ดำเนินโครงการต่อไป ทั้งนี้ หน่วยงานกลาง(DOE) ที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบเอกสารประกอบโครงการ(Validation) และการยืนยันการลดก๊าซเรือนกระจก (Verification) นั้น จะต้องเป็นหน่วยงานคนละหน่วยงานกัน

ภาคผนวก ข

ประเภทโครงการ CDM

รัฐภาคีตามพิธีสารเกียวโตได้กำหนดประเภทโครงการที่อยู่ในข่ายสามารถลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกไว้ 15 ประเภท มีดังนี้ (COP/MOP)

1. Energy industries (Renewable/non-Renewable sources)
2. Energy distribution
3. Energy demand
4. Manufacturing industries
5. Chemical industries
6. Construction
7. Transport
8. Mining/Mineral production
9. Metal Production
10. Fugitives emissions from fuels (solid, oil and gas)
11. Fugitives emissions from production and consumption of halocarbons and sulphurhexafluoride
12. Solvent use
13. Waste handling and disposal
14. Afforestation and reforestation
15. Agriculture

ภาคผนวก ค

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการ CDM

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการ CDM

- ค่าจัดทำเอกสารออกแบบโครงการ (PDD)+ Validation ~ 1.5 – 2 M฿
- ค่าธรรมเนียม วิเคราะห์รับรองโครงการ และติดตามผลจาก อบก.
0.075 - 0.9 M฿
- **Registration Fee at CDM EB**
 - Annual <15,000 tCO₂e : US\$ 0.1/CER
 - Annual > 15,000 tCO₂e: US\$ 0.2/CER
 - Maximum charge –US\$ 350,000
- **Monitoring ~ 0.15 – 0.3 M฿**
- **Verification ~ 1 – 2 M฿**
- **Certification ~**
- **Levy 2% of CERs for Adaptation Fund**
- **รวมประมาณ 4 - 8 ล้านบาท/โครงการ**

การดำเนินกระบวนการขอเครดิต *

	ค่าใช้จ่าย (US\$)
การศึกษาข้อมูล (Baseline study)	18,000-23,000
การจัดทำแผนการติดตามผล (Monitoring Plan)	7,000-15,000
การตรวจเอกสารประกอบโครงการ (Validation)	15,000-30,000
การเตรียมสัญญาซื้อขาย (ERPA preparation)	23,000-38,000
ค่าธรรมเนียมการขึ้นทะเบียนโครงการ (Registration)	10,000-30,000
การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลการลดก๊าซ (Verification)	7,000 per visit
Total	143,000-206,000

*หมายเหตุ: ไม่รวมต้นทุนในการดำเนินโครงการ เช่น การก่อสร้าง การบริหารจัดการ

ที่มา: UNEP project CD4CDM, CDM Information and Guidebook, 2nd edition, June 2004.

ที่มา : องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (อบก.)

ภาคผนวก ง

กรอบอำนาจของ ธปท. ในการกำกับดูแลสถาบันการเงินและระบบสถาบันการเงิน

การกำกับดูแลสถาบันการเงินและระบบสถาบันการเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย อยู่ภายใต้กฎหมายที่สำคัญสองฉบับคือพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พ.ศ.2485 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2551 และพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551 โดยที่พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทยจะกำหนดหน้าที่และแนวทางการดำเนินงานของธนาคารแห่งประเทศไทย ในขณะที่พระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551 ให้อำนาจธนาคารแห่งประเทศไทยในการกำหนดกรอบและแนวปฏิบัติในการดำเนินธุรกิจแก่สถาบันการเงิน สาระสำคัญของกฎหมายทั้งสองฉบับมีดังนี้

จากพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2485 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2551 กำหนดบทบาทหน้าที่ของธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ในงานหลัก 3 ด้านคือการดำรงไว้ซึ่งเสถียรภาพทางการเงิน เสถียรภาพของระบบสถาบันการเงิน และระบบการชำระเงิน ดังจะเห็นได้ว่า ธปท. ได้ดำเนินนโยบายการเงินเพื่อรักษาเสถียรภาพของราคา(รักษาอัตราเงินเฟ้อให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม) ซึ่งก็ต้องเกี่ยวข้องกับการดำเนินการต่างๆ เพื่อให้อัตราดอกเบี้ยและปริมาณเงินอยู่ในระดับที่เหมาะสม นอกจากงานดังกล่าว ซึ่งเป็นหัวใจของการทำงานของธนาคารกลางแล้ว ธปท. ยังดูแลระบบการชำระเงิน เป็นนายธนาคารของรัฐบาลและสถาบันการเงิน ตลอดจนดูแลจัดพิมพ์และออกใช้ธนบัตร และที่สำคัญ ธปท. ยังมีงานที่ได้รับมอบหมายในการกำกับดูแลสถาบันการเงิน การบริหารเงินสำรองระหว่างประเทศ การดูแลนโยบายอัตราแลกเปลี่ยนและควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน

พระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ.2551 ในอดีตที่ผ่านมา (ก่อนวันที่ 3 สิงหาคม 2551) อำนาจการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจเงินทุนและธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์อยู่ภายใต้กฎหมายคนละฉบับธนาคารพาณิชย์อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ.2505 และที่แก้ไขเพิ่มเติม บริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ.2522 จึงทำให้การกำกับดูแลไม่เป็นไปในมาตรฐานเดียวกันและเกิดความลักลั่นในการปฏิบัติตามกฎหมาย นอกจากนี้ในช่วงที่ประเทศไทยได้ประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจเมื่อปี พ.ศ.2540 ทางความเห็น

กรอบการกำกับสถาบันการเงินยังขาดองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการ ได้แก่ การกำหนดเงินกองทุนให้สอดคล้องกับสถานะความเสี่ยงของแต่ละสถาบันการเงินและกระบวนการจัดการกับสถาบันการเงินที่มีปัญหา จึงมีความจำเป็นต้องตรากฎหมายสถาบันการเงินขึ้นใหม่ เพื่อปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของธุรกรรมทางการเงิน และธุรกิจสถาบันการเงินในปัจจุบันให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน รวมทั้งปรับปรุงมาตรการในการกำกับดูแลสถาบันการเงินให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น พระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงินฉบับนี้ แบ่งเป็น 9 หมวด รวมบทเฉพาะกาล ทำให้รวมแล้ว มีจำนวนมาตรามากถึง 163 มาตรา ประกอบด้วย

หมวด 1 การจัดตั้งและรับใบอนุญาต

หมวด 2 โครงสร้างของสถาบันการเงิน

หมวด 3 การกำกับสถาบันการเงิน

หมวด 4 การตรวจสอบสถาบันการเงิน

หมวด 5 มาตรการในการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงิน

หมวด 6 การเข้าควบคุมสถาบันการเงิน

หมวด 7 การกำกับสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

หมวด 8 บทกำหนดโทษ

หมวด 9 บทเฉพาะกาล